

det sådan set var et rimeligt spørgsmål at stille: Man kunne måske også sige, at i forholdet mellem den private og offentlige sektor er der noget, der hedder offentlige skoler, folkeskoler og private skoler, så man kunne måske også spørge om Socialdemokraternes politik på friskoleområdet, og hvad de mener i den henseende. Det har der også været lidt tvivl omkring.

Men jeg vil sådan set bare afslutte med at sige, at jeg har noteret mig, at Venstres Ungdom har udlovet en dusør på 1.000 kr., hvis der var en socialdemokrat, der kunne finde fru Helle Thorning-Schmidt, og den vil jeg da meget gerne forhøje. Nu er det jo snart lønningsdag, og så vil jeg godt sige, at der er 2.000 kr. til den socialdemokrat – måske hr. Jan Petersen – som kan få fru Helle Thorning-Schmidt ned i Folketingssalen på den her dag, og så kan jeg måske stille hende et spørgsmål om skolepolitik, når nu hr. Jan Petersen ikke ser sig i stand til at svare på det.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Det er et eksempel på, hvor plat politik kan blive. Hvis statsministeren vil i debat med min partileder, kan han svare på den henvendelse, han har fået, og så finder vi tid og sted.

Jeg kunne også godt begynde at sige, at hvis det nu havde været hr. Svend Erik Hovmand, Venstres parlamentariske leder, der i stedet for havde været ordfører for Venstre, kunne vi have haft det meget sjovere her, og så kunne jeg også have fået lov at spørge om alt muligt andet uden for rammen af, hvad den her forespørgsel handler om.

Jeg synes et eller andet sted, vi må tage et fælles ansvar for, at der er en vis rimelighed i debatten herinde, og det kunne jo også give en vis respekt for det, vi siger til hinanden. Jeg må tage kraftigt afstand – for at sige det lige ud – fra det show, der har været kørt på min partiformand. Jeg synes, statsministeren skylder en dato, og jeg er parat til at tage datoen med, hvis jeg får den nu, og give den til fru Helle Thorning-Schmidt. Så kan det jo også være, at jeg kan få 2.000 kr.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev det sidste ord fra den socialdemokratiske ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Der har været sagt meget frem og tilbage om nogle af de emner, som Enhedslisten har rejst i forespørgslen, men jeg synes jo nok, at der også har været sagt mange ting, som egentlig ikke har så meget direkte med emnet at gøre. Derfor vil jeg prøve at holde mig til det emne, som Enhedslisten gerne vil have, for det synes jeg egentlig vi skylder partierne herinde, hvis de gerne vil have en debat om de ting, som går dem på, og som de gerne vil have debatteret på fornuftig vis.

Med hensyn til den offentlige sektor og den private sektor, som er emnet for debatten velfærdssamfundet, har vi i Dansk Folkeparti ikke noget religiøst forhold til størrelsen på en offentlig sektor eller en privat sektor. Det vigtigste for os alle sammen og for Dansk Folkeparti er, at begge sektorer supplerer hinanden godt, og at det er noget, der virker til borgernes bedste. Det er vores opgave herinde i Folketinget at give nogle rammer, inden for hvilke den offentlige sektor kan fungere godt, og hvor den private sektor også kan fungere godt.

Særlig i forhold til den offentlige sektor har der været peget på meget store problemer og udfordringer, som vi i særlig grad fra Folketingets side skal bekymre os om. Det er vigtigt, at vi værdsætter både de privatansatte og også de offentligt ansattes arbejde. De offentligt ansatte er ude i frontlinjen, hvor de ofte skal håndtere meget store og vanskelige problemer for menigmand. Det er derfor bydende nødvendigt, at vi opprioriterer restigen ved at være ansat på skolerne, i hjemmeplejen, hos politiet, i fængslerne og på sygehusene, for det er de mennesker, der er ansat der, som faktisk skal sørge for, at vi kan have et godt og velfungerende velfærdssamfund.

Kl. 15.35

I fremtiden vil der også være mangel på arbejdskraft til de sektorer, dels fordi det økonomiske opsving har skabt nogle flaskehalsproblemer i adskillige sektorer, dels fordi – og det var det, jeg prøvede at spørge den socialdemokratiske ordfører om – mange indvandrere i det danske samfund stadig er på det, man kan kalde passiv forsørgelse, i stedet for at bidrage til samfundsøkonomien.

Det er jo en gigantudfordring. Når vi har det her skattebetalte velfærdssamfund, som det jo er, hvor man via skattebilletten forsikrer sig til at få støtte fra det offentlige, så er det jo vigtigt, at der ikke er alt for mange mennesker, som ikke